

LEO

Assita Kanko
**‘Kleur boeit me niet.
Het gaat om kansen
grijpen’**

**Bart De Wever analyseert
de regeringsonderhandelingen**

Het Hasselt van Steven Vandeput

13

‘Ik probeer de beste
burgemeester van
het land te zijn’

Steven Vandeput

8

‘De Vlaamse vlag
is mijn vlag en ik
ben er trots op’

Assita Kanko

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Evelien Barbieux, Lieven De Rouck, Maarten Debruyne, Jeroen Dujardin, Philippe Kerckaert, Simon Lejeune, Xavier Lesenne, Lynn Roels, Joris Sterckx, Jan Van Camp, Stefanie Verstappen.
Directeur: Piet De Zaeger.

Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Jeroen Hanselaer (cover), ©Andreas Van Esbroeck, ©James Arthur, ©Anne Deknock, ©Frankie and Fish, ©ID, ©Emy Elleboog
Jaarabonnement: € 12,50 op rekeningnummer BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 – 1000 Brussel

28

‘We proberen alles om te vermijden dat we iemand uit de partij moeten zetten’

Jo Van Hoorebeke

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De gsm van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten op 11 september 2020. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 2 november 2020.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

[fb.com/nieuwvlaamsealliantie](https://www.facebook.com/nieuwvlaamsealliantie) [@de_NVA](https://twitter.com/de_NVA) op Twitter
[@de_NVA](https://www.instagram.com/de_NVA) op Instagram

‘DE VOLGENDE JAREN ZULLEN ONS DEFINIËREN ALS PARTIJ: HOE STERK IS ONS KARAKTER?’

Federaal staat een Vivaldi-coalitie in de startblokken die naar alle verwachting eindigt in een tsunami van nieuwe belastingen. Op Vlaams niveau moeten we in dat geval regeren met twee partijen die federaal een linkse Franstalige regering zónder Vlaamse meerderheid stutten. Niet bepaald het scenario waarvan we droomden toen we het Vlaamse regeerakkoord sloten. Daarin staan tientallen engagementen die de drie Vlaamse partijen zouden doortrekken in een federaal regeerakkoord. Hoe dat zal lukken met een blok van Ecolo-Groen-PS-sp.a is voorlopig een mysterie.

Wat wel helder is, is de onmetelijke arrogantie om de verkiezingsuitslag en de twee grootste Vlaamse partijen aan de kant te schuiven. Maar vergis u niet: wij zijn klaar om al wie werkt, spaart of onderneemt te beschermen tegen de uitgavendrift van deze paars-groene club aangevuld met de CD&V. We zullen strijd voeren om de Vlamingen te beschermen tegen een stijgende energiefactuur door de sluiting van alle kerncentrales, tegen ongecontroleerde massamigratie of een onzalige versoepeling van de abortusregels.

Veel kiezers van Open Vld en CD&V begrijpen terecht de keuzes niet die hun partijen maken op federaal vlak en voelen zich politiek dakloos. Daar ligt voor ons een niet te missen kans om hen te overtuigen volgende keer voor ons te kiezen. Nu we weten dat een gesprek met de PS over een vergaande staatsvorming mogelijk is, hebben we een afspraak met de geschiedenis in 2024.

Om die waar te maken hebben we u nodig. Onze leden, militanten, kaderleden en mandatarissen zijn altijd de onklopbare troef van onze partij geweest. Er breekt een nieuw tijdperk aan. De volgende jaren zullen ons definiëren als partij: hoe sterk is ons karakter? Een tijdperk waarin we na alle successen opnieuw van deur tot deur, in elke parochiezaal en op elk wijkfeest individueel harten en geesten moeten veroveren. En leden werven. Dat doen we samen.

Tot op straat!

Lorin Parys
Algemeen ondervoorzitter en Vlaams Parlementslid

‘DE VLAAMSE DEMOCRATIE WORDT OPNIEUW BUITENSPEL GEZET’

De regeringsonderhandelingen lijken af te lopen met een zoveelste sisser voor de Vlamingen. De liberalen blokkeerden het grote akkoord tussen N-VA en PS en zetten vervolgens een Vivaldi-regering zonder Vlaamse meerderheid in de steigers. Voorzitter Bart De Wever analyseert.

De Vivaldi-regering lijkt een feit. Wat betekent dat voor Vlaanderen? ‘De eerste evidente vaststelling is dat de Vlaamse democratie opnieuw buitenspel gezet wordt, en dat terwijl we nu met een crisis zitten die Vlaanderen disproportioneel zwaar treft. De Vlamingen zorgen in dit land nochtans voor twee derde van de belastingen, voor 83 procent van de export en een jaarlijkse miljardentransfer naar het zuiden van dit land. Toch zal men tussen 2008 en 2024 maar liefst twaalf van de zestien jaar geregeerd hebben zonder democratische meerderheid aan Vlaamse kant.’

Waarom wordt de verkiezingsuitslag niet gewoon gerespecteerd?

‘Het lange formatieproces is deel geworden van de strategie. De eerste paar maanden na de verkiezingen was men nooit weggekomen met deze coalitie. Herinner u de poging van Gwendolyn Rutten om paars-groen te maken met

zichzelf als premier. Dat lukte niet, omdat de verkiezingsuitslag toen nog te vers in het geheugen lag. De Vivaldisten hopen nu dat de bevolking onverschillig is geworden en alsnog een linkse en door Franstaligen gedomineerde regering zal slikken. Diezelfde strategie heeft in 2011 overigens ook geleid tot de regering-Di Rupo.’

Is dat niet ongelooflijk cynisch?

‘Vreselijk cynisch. Zeker als je weet dat wij er ook effectief in geslaagd zijn om met de N-VA een groot akkoord te sluiten met de PS. We stonden klaar om te vertrekken, met een sterke basisnota in de hand. De belastingdruk zou fors verlaagd worden om de economische activiteit weer te stimuleren, de lage pensioenen zouden verhoogd worden met bijzondere aandacht voor zelfstandigen, er zou komaf gemaakt worden met de desastreuze kernuitstap en het migratie- en veiligheidsbeleid zou verstrengd worden.’

‘Daarom mijn oproep aan de leden die dit lezen: engageer u als nooit tevoren’

Ook het institutionele was een belangrijke pijler in dat akkoord.

‘De belangrijkste zelfs. Het beleid op het vlak van gezondheidszorg, justitie en arbeidsmarkt zou de facto op maat van de deelstaten worden gevoerd. Naar het voorbeeld van hoe we in de jaren tachtig onderwijs hebben geregionaliseerd. Later zou dat dan in grondwetteksten worden vastgelegd. In Vlaanderen onderschat men soms hoe regionalistisch een groot deel van de PS-mandatarissen eigenlijk is. Ook zij worden niet warm van de gedachte dat ze tot in de eeuwigheid met ‘het rechtse Vlaanderen’ compromissen moeten sluiten. Met de belgicistische MR of Ecolo kan je zo’n akkoord moeilijker sluiten.’

Waarom is op basis van dat akkoord dan geen regering gevormd?

‘Al snel waren drie andere partijen bereid om op basis van onze nota regeringsonderhandelingen te starten: CD&V, sp.a en cdH. Enkel Open Vld was nog nodig om een sterke regering met ruime meerderheid te vormen. Aangezien in de nota toch heel wat lekkers zat voor donkerblauwe liberalen en er ook wat ruimte was voorzien voor Open Vld-voorzitter Egbert Lachaert om nog enkele liberale doelpunten te scoren, hoopte ik eerlijk gezegd dat het in kannen en kruiken was.’

Maar dat bleek niet zo te zijn ...

‘Integendeel. Lachaert had amper kennis genomen van het akkoord of hij begon

in de media platte leugens te verkopen over de inhoud ervan. Was het een gevaarlijk amateuristische manier om het akkoord nog meer naar zijn hand te zetten? Werd hij beïnvloed door MR-voorzitter Georges-Louis Bouchez, zonder wiens aanwezigheid hij niet eens in gesprek wou gaan met ons? Of was het een strategie uit de koker van zijn overwegend links-liberale partijbestuur om de N-VA uit de federale regering te houden? Ik vrees een combinatie van de drie.’

Hoe hebben de liberalen het akkoord uiteindelijk gekelderd?

‘Plots eisten ze dat het akkoord werd omgevormd tot het belgicistische MR-verkiezingsprogramma. Dat onder

meer de begroting daardoor zo'n 20 miljard euro extra in het rood zou gaan, vormde blijkbaar geen probleem. Vervolgens stelde men een gezamenlijk persbericht op met de groenen om paars-geel finaal te torpederen. De Open Vld-voorzitter die eind mei nog door zijn leden werd verkozen om paars-geel te vormen, werd nog geen drie maanden later de doodgraver ervan.’

Wat betekenen deze ontwikkelingen voor de N-VA als partij?

‘Onze partij zit geprangd tussen enerzijds de antisysteempartijen die eigenlijk nooit echt verder komen dan wat geroep langs de zijlijn, en anderzijds een groep tanende *trados*. Die laatste lijken bereid om tot in de eeuwigheid hun steeds kleinere aantal zetels aan te bieden om de Franstaligen aan een meerderheid te helpen. Veel Vlamingen voelen zich bij geen van beide kampen thuis. Voor hen moeten wij er staan, als behoeder van onze Vlaamse welvaart, en als een sterke partij die Vlaams zelfrespect op een doordachte en fatsoenlijke manier belichaamt.’

‘Het is onze historische opdracht als partij om deze zoveelste ontkenning van de Vlaamse democratie te beantwoorden met een ongeziene gele golf. Hoe graag ik het ook anders had zien lopen: er zijn voor de N-VA wel degelijk heel wat opportuniteiten binnen dit scenario. Daarom mijn oproep aan de leden die dit lezen: engageer u als nooit tevoren. Het is tijd om elke Vlaming, van Oostende tot Genk, te doen inzien dat een stem voor Vlaams zelfrespect enkel een stem voor de N-VA kan zijn.’ ■

1 september met Ben Weyts

‘KANTELMOMENT VOOR VLAAMSE SAMENLEVING’

1 september is altijd een bijzondere dag, maar nooit was een eerste schooldag zo bijzonder als dit jaar. Voor Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts was het een moment van hoop: ‘1 september 2020 moet een kantelmoment zijn voor ons onderwijs én voor heel de Vlaamse samenleving. Vanaf nu moeten we opnieuw gaan leven.’

Hoe heb jij jouw eerste schooldag als Vlaams minister van Onderwijs ervaren?

‘Toch wat zenuwachtig. (lacht)

Niet alleen als Onderwijsminister, maar ook als papa van twee kinderen. Voor onze dochter was het ook écht een nieuwe start in een nieuwe school. Zoals aan elke Vlaamse ontbijttafel was die eerste schooldag dus ook bij ons een iets nerveuzere bedoening. Daarbij komt dat 1 september 2020 hoe dan ook anders is dan alle voorgaande eerste schooldagen.’

Het was geen normale eerste schooldag.

‘Neen. We moeten daar niet flauw over doen. Het coronavirus heeft een impact op hoe we ons als maatschappij organiseren. Ons onderwijs is daar niet vrij van. Ik ben dan ook heel trots op onze leraren, schooldirecties en al het ondersteunende onderwijspersoneel. Zij hebben de eerder theoretische draaiboeken omgezet in de praktijk. Ze maakten een vlotte start van ons Vlaams onderwijs mee mogelijk.’

Weyts: ‘Hopelijk kan de manier waarop 1 september is verlopen vertrouwen geven.’

Hoe belangrijk was deze eerste schooldag voor jou?

‘Ontzettend belangrijk. Ik zie het echt als een kantelmoment. We moeten leren leven met Covid-19 zonder ons welzijn en onze welvaart overboord te gooien. En laat ons onderwijs nu net de motor zijn van ons welzijn en onze welvaart. Ik ben dus blij dat we met het brede onderwijsveld tot een akkoord zijn gekomen om alle kinderen naar alle scholen in Vlaanderen te laten terugkeren.’

Was het moeilijk om tot een akkoord te komen?

‘Nog voor de zomervakantie hadden we al een plan uitgewerkt. De doelstelling

was duidelijk: een maximale heropening van de scholen, maximaal veilig en maximaal doenbaar. We hebben gewerkt met kleurencodes waaraan telkens verschillende maatregelen werden gekoppeld. Half augustus hadden we nog één knoop door te hakken: in welke kleurencode gaan we starten. Ik heb niets tegen de kleuren rood of oranje, maar het is goed dat we konden overeenkomen om te starten in code geel. Zo kunnen alle leerlingen van alle leerjaren elke dag van elke week naar school. Afstandsonderwijs is nuttig als aanvulling, maar er gaat niets boven echt onderwijs van een leerkracht die voor je staat in een echt klaslokaal.’

VLAAMS

VLAMING VRAAGT (VEEL) MINDER OPLEIDINGSCHQUES AAN

Alessia Claes

Ook de plannen die eind juni op tafel lagen, werden nog licht gewijzigd.

‘Klopt. We moesten een beperkt aantal aanpassingen doen om in code geel te kunnen starten. Zo hebben we beslist dat je in het middelbaar in de klas altijd een mondkapje moet dragen. Niet leuk, maar de beste beslissing in het belang van de scholieren zelf.’

Sommige ouders, leraren en leerlingen blijven toch bezorgd over de veiligheid.

‘Ik heb daar alle begrip voor. Hopelijk kan de manier waarop 1 september is verlopen vertrouwen geven.’

De vakkundige aanpak van onze leraren en schooldirecties op die eerste schooldagen toont dat we een maximale opening van de scholen kunnen organiseren met inbegrip van een hele rist veiligheidsmaatregelen.’

Maar toch, het coronavirus is niet weg.

‘We blijven eerlijk: dit alles is niet zonder risico. Er zullen besmettingen zijn, er zullen klassen in quarantaine worden geplaatst en sommige scholen zullen moeten schakelen naar code oranje. Onze lijn is duidelijk: we blijven zoveel als mogelijk in code geel, tenzij de lokale context dat vereist. Een school in Koekelare moet niet sluiten als er een uitbraak is in Antwerpen.’

De scholen blijven dus open?

‘De scholen maandenlang sluiten zoals vorig schooljaar het geval was, wilde ik nooit en dat zal ook nooit meer gebeuren. Tot een uur voor die bewuste vergadering leken alle politieke partners het erover eens dat dat we open konden blijven. Tot men in Parijs besloot de Franse scholen te sluiten en de Waalse regering haar kar keerde. Maar eenmaal je de scholen sluit, krijg je ze niet meer zo makkelijk opnieuw open. Dat treft alle leerlingen, zeker de meest kwetsbare kinderen. Een collectieve sluiting laat ik dus nooit meer gebeuren.’ ■

In 2019 vroegen de Vlamingen bijna 5.000 opleidingscheques minder aan dan in 2018. Alarmerend, vindt Vlaams volksvertegenwoordiger Alessia Claes, die de cijfers opvroeg bij de bevoegde minister. ‘Levenslang leren wordt een van de pijlers van onze economische relance na de coronacrisis. Opleidingscheques zijn daarbij een belangrijke schakel.’

Levenslang leren

In 2018 werden meer dan 27.000 opleidingscheques aangevraagd, in

2019 nog maar 22.440. Bovendien worden minder aangevraagde cheques effectief opgenomen. Een reden voor de sterke daling gaf de minister er niet bij.

Opleidingscheques zijn een belangrijke stimulus voor wie wil bijscholen om sterker op de arbeidsmarkt te staan. Alessia Claes roept de Vlaamse overheid op tot actie. ‘Vlaanderen moet de levenslange leercultuur blijven stimuleren en de Vlaming nog meer bewust maken van de bestaande kansen.’

VLAAMS

VLAAMSE CORONACOMMISSIE WIL GEEN ISOLEMENT MEER

Lorin Parys

In het Vlaams Parlement is de ‘Commissie ad hoc voor de Evaluatie en Verdere Uitvoering van het Vlaamse Coronabeleid’ al sinds juni aan het werk. De commissie wil het gevoerde beleid evalueren en aanzetten geven om snel bij te sturen. Ze legde zich in eerste instantie toe op de woonzorgcentra.

‘De lockdown in de woonzorgcentra was een zeer moeilijke evenwichts-oefening tussen medisch en mentaal welbevinden. De verspreiding van het virus, met name door bezoekers en medewerkers zonder symptomen, werd onderschat. Maar ook de gevolgen van bepaalde beslissingen voor het wel-

bevinden van bewoners, familie, personeel zijn onderschat’, aldus Vlaams volksvertegenwoordiger Lorin Parys.

95 aanbevelingen

Daarom formuleerde de commissie 95 aanbevelingen. ‘Isolement is uit den boze. Een minimale vorm van bezoek moet altijd mogelijk zijn. Daarnaast willen we veel doelgerichter – op basis van een goede teststrategie – en lokaler ingrijpen. Enkel daar waar dat nodig is dus.’ Daarvoor moeten de instellingen wel meer voorbereid zijn, draaiboeken klaar hebben en een voldoende stock aan persoonlijke beschermingsmiddelen aanleggen.

EUROPEES PARLEMENTSLID
ASSITA KANKO

**‘DE VLAAMSE
VLAGE IS MIJN
VLAGE EN
IK BEN ER
TROTS OP’**

Op 25 mei stierf in de VS een zwarte man tijdens een politie-interventie. De daaropvolgende #BlackLivesMatter-beweging bracht ook in Vlaanderen een intens debat op gang over racisme en identiteit. 'Het schokt mij dat dit debat zo eendimensionaal is geworden', zegt Assita Kanko.

H

oe was jouw zomer in 'Vlaanderen Vakantieland', Assita? Wat verrast jou nog, na al die jaren hier?

'Toen ik Burkina Faso verliet, ging ik eerst naar Nederland. Het was vooral de liefde die me op mijn 24ste in Brussel deed belanden.

Geleidelijk aan heb ik dit land leren kennen en appreciëren. En deze zomer heb ik Vlaanderen uitgebreid verkend. Niet in campagnemodus zoals in het voorjaar van 2019, maar in vakantiemodus. Samen met mijn dochter ging ik wandelen in Vilvoorde, fietsen in Grimbergen, genieten in de Druivenstreek, en uitwaaien aan zee.'

'Wat me daarbij telkens opvalt, zijn de warmte en genegenheid die je krijgt als je je echt openstelt en met mensen aan de praat raakt. Tegelijk hoorde ik bij heel wat Vlamingen een stille schreeuw om

- geboren op 14 juli 1980 in Burkina Faso
- emigreert in 2001 naar Nederland en in 2004 naar België
- studeert journalistiek en internationale politiek
- gaat na enkele tijdelijke jobs aan de slag bij achtereenvolgens International Paper Europe, als parlementair medewerker, in de banksector en als kabinetsmedewerker en ondernemster
- auteur van 'Omdat je een meisje bent' (2014), 'De tweede helft. Tijd voor een nieuw feminisme' (2015) en 'Leading Ladies' (2018), columniste voor *De Standaard*
- wordt in 2018 lid van de N-VA
- Europees Parlementslid sinds 2019
- woont met haar dertienjarige dochter Axelle in Brussel

aandacht voor de dagelijkse problemen waarmee zij kampen. Sommige minderheden zijn vandaag héél zichtbaar, terwijl de blanke Vlaming regelmatig in het verdomhoekje geduwd wordt. Ikzelf mag dan zwart zijn, ik geloof allerm minst dat alle blanken geprivilegieerd zijn. We moeten naar iedereen luisteren.'

'Ik heb soms het gevoel dat je als zwarte mens haast gedwongen wordt om het slachtoffer van racisme te zijn'

Jij koos als Vlaming met een migratie-achtergrond bewust voor de N-VA.

Dat blijft voor velen moeilijk te verteren.

'Ja, ongelooflijk toch. Een zwarte vrouw moet per definitie links zijn. Pas je niet in dat plaatje, dan heb je het allemaal niet goed begrepen. Alsof anderen mij moeten vertellen wat ik moet denken. Heel paternalistisch vind ik dat. Er zijn ook mensen bij wie de Vlaamse vlag werkt als een rode lap op een stier. Ik begrijp dat niet. De Vlaamse vlag is mijn vlag en ik ben er trots op.'

'Ook voordat ik lid werd van de N-VA kreeg ik al zware kritiek uit linkse hoek: hoe kon ik met mijn profiel en mijn achtergrond in hemelsnaam niet-linkse standpunten hebben? Wel, ik weiger mijn leven te laten bepalen door mijn huidskleur of sociale achtergrond. Elk individu kan zichzelf emanciperen, als hij of zij maar bereid is daar keihard voor te werken. Toen mijn vader jong was, moest hij op de akkers in Burkina Faso de apen verjagen, zodat die niet alle gewassen vernielden. Uiteindelijk is hij er wel in geslaagd zich in te schrijven in een echte school en later heeft hij het zelfs tot leerkracht geschopt. Ik spiegel me aan zijn voorbeeld, en heb een

hekel aan het determinisme van links. En dat geldt ook voor mijn politieke overtuigingen. Voor mij gaat een politieke thuis over gedeelde waarden en een gedeelde visie voor het soort samenleving waarin we zelf willen leven.'

Geloof je dat andere mensen met een migratieachtergrond die visie kunnen delen?

'Ja. Voor mij is het zonneklaar wat je moet doen als je in Vlaanderen komt wonen. Leer de taal, leer de mensen hier te begrijpen, tracht je te integreren en deel uit te maken van de samenleving als geheel. Als je dat doet, word je met open armen ontvangen. Dat is zeker mijn ervaring geweest. Dat is hoe je een gelukkig leven opbouwt. We kunnen geen afgescheiden gemeenschappen binnen de samenleving tolereren waar mensen geheel andere normen en waarden eropna houden en de onze niet respecteren.'

Er is wellicht nooit zoveel over racisme te doen geweest als de voorbije zomer. Hoe kijk jij daartegen aan?

'Ik vind dat debat vooral heel eenzijdig en vermoeiend. Zowel voor de echte slachtoffers van racisme als voor diegenen die ten onrechte als racist worden weggezet. Ik ken heel veel gekleurde mensen die nooit het slachtoffer van racisme zijn geweest, en daarnaast zijn het heus niet enkel blanken die zich soms racistisch gedragen. Je kleur maakt je niet racistisch, je daden wel. Soms heb ik echt het gevoel dat je als zwarte vrouw haast gedwongen wordt om slachtoffer van racisme te zijn en dat dit mijn leven en keuzes moet bepalen. Zelfs als je totaal niet bezig bent met je huidskleur. Ik ben een vrouw met verstand, ambitie, passie en daadkracht. Een moeder, een dochter, een mens. Kleur boeit mij niet, de mens wel.'

'Wat mij geschokt heeft, is dat het debat heel erg eendimensionaal is geworden. →

Te veel mensen worden uitgescholden en racist genoemd simpelweg omdat ze hun mening, hun ervaring en hun zorgen ventileren.’

Hoe zullen we ooit vooruitgang boeken in deze situatie?

‘Ik wil alle jonge mensen laten zien, ongeacht hun kleur, hun achtergrond, hun economische situatie, dat als je de kansen grijpt, als je ze achtervolgt en

beetneemt, dat dan *the sky the limit* is. Dat is een boodschap die we als partij naar alle jongeren moeten sturen. Het zijn niet alleen jonge allochtone mensen die worstelen om een baan te vinden of financieel rond te komen. We moeten iederéén kansen blijven bieden.’

‘Jonge zwarte mensen alleen maar vertellen dat de samenleving tegen hen is, dat ze worden uitgesloten en

geen kansen zouden hebben, helpt hen echt niet vooruit. Dat tast alleen maar hun vertrouwen aan en tempert hun ambities. En we kunnen blanke kinderen niet verantwoordelijk houden voor de daden van hun voorouders van tweehonderd jaar geleden. Laten we vooruitkijken en er samen wat moois van maken.’

Toch kunnen we maar moeilijk ontkennen dat heel wat mensen regelmatig afgewezen worden tijdens hun zoektocht naar een baan of een appartement, enkel en alleen omwille van hun huidskleur.

‘Dat is ook zo, en ik vind elke vorm van discriminatie zonder meer verwerpelijk en onaanvaardbaar. Dat moet uiteraard aangepakt worden. Er zijn de laatste jaren al heel wat inspanningen geleverd. Niet toevallig in die jaren dat de N-VA in de regeringen zat. Op het vlak van inclusie zijn we op de goede weg in Vlaanderen.’

‘Persoonlijk heb ik tot nog toe nergens zoveel kansen gekregen als in dit land. Daar staat tegenover dat je de kansen die je hier krijgt natuurlijk ook zelf moet grijpen, en niet systematisch iedereen van racisme beschuldigen als je dat niet doet. En laat ons niet naïef zijn: ook blanken hebben het vaak knap lastig om een job of een appartement te vinden. Er spelen nu eenmaal heel veel factoren mee als iemand ergens geweigerd wordt.’

Bij sommige nieuwkomers leeft het gevoel dat het voor hen nooit genoeg zal zijn. Hoever moet die integratie dan gaan?

‘Wanneer je het als man pakweg normaal vindt dat je vrouw jou gehoorzaamheid verschuldigd is, of wanneer je als vrouw graag volledig gesluierd over straat wil lopen, wat kom je hier dan eigenlijk zoeken? Je kan toch onmogelijk enerzijds alle voordelen van de rechtstaat willen, maar anderzijds vasthouden aan alle middeleeuwse gebruiken die in je land van oorsprong heersen? Wie

Kanko: ‘Op het vlak van inclusie zijn we op de goede weg in Vlaanderen.’

zich hier vestigt, moet een soort van maatschappelijk contract respecteren. Over wetten, normen en waarden gaan we niet in discussie: zij vormen de sokkel waarop onze gemeenschap gebouwd wordt. Dat betekent niet dat je alles moet laten vallen. Ik eet intussen ook graag stoofvlees, maar vind het net zo fijn om af en toe nog eens Afrikaans te kunnen eten.'

De N-VA kreeg de voorbije maanden regelmatig te horen dat ze in het hele identiteitsdebat het Vlaams Belang achternaliep. Waar situeer jij de scheidingslijn tussen beide partijen?

'Bij de N-VA geloven we in het potentieel van alle mensen, terwijl het Vlaams Belang nog altijd in termen van kleur en afkomst denkt. Vlaams Belang gelooft niet in integratie, in het idee dat ook nieuwkomers zich hier perfect kunnen integreren en tot volwaardige Vlamingen kunnen uitgroeien.

Hoe moet dat voelen voor nieuwkomers die hier met hun partners en kinderen hun best doen om hun leven uit te bouwen en bij te dragen aan de maatschappij? Die werk zoeken, Nederlands leren en niemand tot last zijn maar positief bijdragen? Hoe moeten zij zich voelen als zij die affiches van Vlaams Belang zien hangen? Die mensen voelen zich buitengesloten. Als je iedereen die zijn best doet wil meekrijgen, dan moet je hen betrekken en kansen bieden. En dat doet de N-VA. Iedereen die wil meebouwen aan een sterk en liefdevol Vlaanderen is welkom. Ook als je niet 'van hier' bent.'

Het migratievraagstuk zal een prominente plaats blijven innemen op de politieke agenda. Welke werkbare oplossingen zie jij?

'We moeten eerlijk zijn: een totale migratiestop is niet enkel onmogelijk maar ook onwenselijk. We moeten durven kiezen voor een deugdelijke en menselijke immigratie. Een beleid waardoor echte vluchtelingen die op de

Pater Damiaan een toonbeeld van blanke suprematie?

'Het toonbeeld van koloniale overheersing en blanke paternalistische suprematie.' Dat zei de Amerikaanse politica Alexandria Ocasio-Cortez eind juli over het standbeeld van Pater Damiaan – Jozef De Veuster – in het Capitool in Washington.

Vlaams volksvertegenwoordiger en familielid Maarten De Veuster reageerde verbijsterd. 'Er staan tussen die beelden in het Capitool zeker figuren waarover je zou kunnen discussiëren. Maar door er juist Damiaan uit te kiezen, toont Ocasio-Cortez toch vooral een gebrek aan historische kennis.'

Damiaan is een keuze van de Hawaiianen zelf, weet het Vlaams Parlementslid, wiens volledige naam Maarten Jozef Damiaan De Veuster is. Toen Hawaii deel van de VS werd, mocht het twee historische nationale persoonlijkheden toevoegen aan de eregalerij in het Capitool. De keuze voor Damiaan was unaniem, nog voor er beslist was wat het tweede beeld zou worden. Damiaan is een echte volksheld in Hawaii. Hij kende de cultuur en taal heel goed. Met koloniale overheersing had dat niks te maken. In Hawaii is Damiaan nooit beoordeeld op zijn huidskleur.'

vlucht zijn voor oorlog en vervolging beschermd kunnen worden. We moeten bijvoorbeeld ook kenniswerkers kunnen aantrekken voor werk, wat onze economie ten goede komt. En natuurlijk is integratie een vereiste.'

'Ik pleit voor een gecontroleerde migratie, gekoppeld aan een succesvol integratiemodel. Daarnaast moeten we ook investeren in de economische ontwikkeling en de politieke stabiliteit in de landen van herkomst. Kijk naar het oprukkende jihadisme in de Sahel, of dichter bij huis naar wat Erdogan nu allemaal uitspookt. Dat alles voedt migratiechaos vanuit die regio's. Tegelijk moeten we ook een einde maken aan de winstgevende activiteiten van mensensmokkelaars, onder meer door meer te investeren in de Europese grenswacht Frontex. Maar het is niet alleen aan Europa om dat probleem op

'Bij de N-VA geloven we in het potentieel van alle mensen, terwijl het Vlaams Belang nog altijd in termen van kleur en afkomst denkt'

te lossen. Mogen we misschien ook van Afrikaanse politici verwachten dat zij hun job doen, en dat ze kansen bieden aan de eigen bevolking?' ■

 Een uitgebreider interview met Assita Kanko kunt u bekijken op het YouTube-kanaal van de N-VA.

De gsm van

Mark Demesmaeker

Wat zien we op de foto's?

'De Diada, dat is de Catalaanse feestdag, hier aan de Spaanse ambassade. In normale jaren reis ik naar Barcelona om samen met honderdduizenden Catalanen hun feestdag te vieren. Helaas is dat dit jaar niet mogelijk. Toch wilden we het niet zomaar laten passeren. Nog altijd zitten Catalanen in de cel voor hun politieke overtuiging. Europa leest graag heel de wereld de les, maar zwijgt in alle talen over de eigen politieke gevangenen. Onze boodschap is helder: laat ze vrij!'

Heb je op je gsm een app die je niet gebruikt om aan politiek te doen?

'Start 2 Run. Een drietal keren per week breng ik een loopsessie door in het gezelschap van Evy. Om conditie op te bouwen, mijn gewicht onder controle te houden en als ideale manier om mijn hoofd leeg te maken. Evy geeft instructies in mijn oortje, moedigt aan, houdt mijn hartslag in de gaten ... We trekken ons meestal terug in het schitterende Hallerbos. Met de hulp van Evy loop ik sinds kort de halve marathon. Stiekem had ik me ingeschreven voor de Antwerp Night Marathon op 12 september, mijn 62ste verjaardag. Door Covid-19 is het evenement helaas uitgesteld naar volgend jaar. Komen jullie me dan aanmoedigen?'

We weten dat je een man met groene vingers bent. Heb je een groenevinger-app die je kan aanbevelen?

'PlantNet. Als ik aan het joggen of wandelen ben, kijk ik net iets anders naar mijn omgeving dan andere mensen, denk ik. Een goedaardige afwijking als man-met-de-groene-vingers. Mij zie je vooral kijken naar al wat groeit en bloeit langs berm, in velden of in voortuintjes. Altijd op zoek naar zeldzame flora, naar planten waarvan ik de naam nog niet ken, of niet meer ken. Een ondraaglijke gedachte, en dan helpt PlantNet me uit de nood. Je maakt een foto van blad, bloem of vrucht en je krijgt binnen de seconde de botanische én Nederlandse benaming van de plant. Dan kan ik met gerust gemoed weer verder.'

Mark Demesmaeker (°1958) is geboren en getogen in Halle. In 2004 werd hij verkozen voor het Vlaams Parlement, in 2012 als Europees Parlementslid en sinds 2019 is hij gecoöpteerd senator.

✉ mark.demesmaeker@n-va.be

📘 fb.com/mark.demesmaeker 🗣️ [@markdemesmaeker](https://twitter.com/markdemesmaeker)

🌐 www.markdemesmaeker.eu

‘Onze ploeg probeert Hasselt opnieuw op de kaart te zetten. Daar werken we elke dag keihard aan.’ Steven Vandeput is niet in de politiek gestapt om vanaf de zijlijn toe te kijken. Met daadkracht en een klare visie wil hij Hasselt weer in beweging zetten. Zijn motto: Hasselt, groots op mensenmaat.

Eind 2018, vlak na zijn verkiezing tot burgemeester van Hasselt, krijgt Steven Vandeput slecht nieuws. Publiekstrekker MediaMarkt trekt weg uit de binnenstad. Een serieuze domper op de beleving en de dynamiek van een groot deel van het stadscentrum.

De burgemeester blijft niet bij de pakken zitten en zet een stevige koerswijziging in. ‘Het vorige bestuur was bezig met zichzelf. Het bouwde voor zichzelf een ‘kasteel’ – het nieuwe stadhuis is enorm –, kocht een megalomane parking aan en luisterde niet naar de Hasselaar. Wij daarentegen vertrokken vanuit de vraag: wat heeft de Hasselaar nodig?’

De vorige bestuursploegen zagen het vaak te groot, meent Steven. ‘*The sky was the limit*. Maar aan grote plannen durft vaak niemand te beginnen. Zoals de stationsbuurt. Jarenlang verloederd. Er zijn tien jaar geleden plannen gemaakt, maar er is niks gebeurd. Omdat het plan een zodanig grote schaal had, dat je zei: dit is Hasselt niet meer. Wij pakken het kleinschaliger aan, maar het doel is wel om nog deze bestuursperiode een ingrijpende impact op die buurt te hebben.’

Iedereen kent iedereen

Groots op mensenmaat. Het is Stevens motto voor een herkenbaar Hasselt. ‘Hasselt heeft de identiteit van een moderne en vooruitstrevende stad, maar is tegelijkertijd een klein stadje waar iedereen iedereen een beetje kent, met de gezelligheid van een provinciestad. Dat was men vergeten. Daaraan werken we nu weer, met effectieve realisaties op het terrein.’ →

HET Hasselt VAN STEVEN VANDEPUT

‘Groots,
maar op
mensen-
maat’

- geboren in 1967
- licentiaat handels- en financiële wetenschappen
- zelfstandig ondernemer in de bouwsector tot 2010
- Kamerlid (2010-2014)
- minister van Defensie en Ambtenarenzaken (2014-2018)
- burgemeester sinds 2019
- gehuwd met Saskia en vader van Kaat en Kobe
- houdt van duiken en zeilen

Bij zijn aantreden trof Steven een ingedommeld stadscentrum aan: het resultaat van veel aankondigen en weinig realiseren. Neem de Grote Markt. 'De eerste plannen dateren van 2013-2014, maar men is er nooit aan durven beginnen. Men had een plan om eerst de riolering te doen, alles weer dicht te gooien, een seizoen te wachten en dan het volgende te doen.' Wanneer hij in 2019 burgemeester wordt, stapte Steven persoonlijk naar de middenstandsorganisaties en de winkeliers. 'Ik heb hun de keuze gegeven: die plannen volgen en zes jaar in de modder zitten. Of een half jaar doorbijten, waarna het ook echt af is.'

De handelaars kiezen voor een half jaar doorbijten. De pers gelooft er niet in. 'Die hebben ons echt de dieperik ingeschreven.' Maar Steven laat zich niet uit evenwicht brengen. 'We mikten op de kerstperiode om de Grote Markt klaar te hebben. Vanuit de stad hebben we een zware mediacampagne opgezet om mensen naar Hasselt te lokken.' Met succes: Hasselt trekt 25 procent meer bezoekers dan een jaar eerder. 'Dat heeft het vertrouwen van de handelaars in ons stadsbestuur een enorme boost gegeven. Nu ligt de nieuwe Grote Markt er prachtig bij.'

Tegelijkertijd werden de toegangsstraten vernieuwd en kwam er een mooie verbinding met de Blauwe Boulevard, een volledig nieuw stadsdeel en een erfenis van het vorige stadsbestuur.

De slogan 'groots op mensenmaat' neemt niet weg dat

Hasselt groeit: in twaalf jaar tijd met 10.000 mensen. Met de groei komen nieuwe uitdagingen. 'We beginnen grootstedelijke problematieken te kennen. Drugs, daklozen. Als burgemeester moet je je organiseren om de veiligheid te bewaken en de situatie meester te blijven.' Een andere uitdaging zijn de 12.000 studenten die in en rond Hasselt studeren. 'We moeten zien hoe we die studenten deel kunnen laten uitmaken van onze gemeenschap.'

De identiteit van de deelgemeenten

Gemeenschapsvorming en identiteit behoren tot het DNA van elke N-VA'er en dus ook van Steven. 'We bouwen een gemeenschap op van onderuit. Ik wil bij onze inwoners trots op Hasselt kweken.' Ook voor de deelgemeenten heeft hij oor. 'Ook al ligt de fusie 40 jaar achter ons, die deelgemeenten hebben hun identiteit bewaard.' Het stadsbestuur begon in de Hasseltse deelgemeenten aan een grote inhaaloperatie. 'Er is hun al zo lang van alles beloofd, maar telkens was het 'volgende keer'. Wel, wij hebben gewoon een plan gemaakt en zijn begonnen daar budgetten tegenover te zetten én ze te spenderen.'

Geen woorden, maar daden. De lijst met realisaties sinds Steven burgemeester is, beslaat enkele bladzijden. 'Ik ben enorm trots op onze gemeenteraad. Je kan blijven debatteren over veilige schoolomgevingen.'

'Ik beweeg me even vlot bij Voka als bij de carnavalsvereniging'

Hier kom ik tot rust

‘Met ons vernieuwd en veelzijdig bekroond Kapermolenpark zetten we Hasselt op de kaart in Vlaanderen. Naast mijn thuis is dit de plek waar ik tot rust kan komen. Als het wat minder rustig mag zijn, ben ik graag in De Vogelsanck of op de Zuivelmarkt.’

‘De nieuwe Grote Markt ligt er prachtig bij. Het vertrouwen van de handelaars in ons stadsbestuur heeft een enorme boost gekregen.’

Wij hebben er wel twintig gerealiseerd, hé, op anderhalf jaar tijd. Daadkracht, durven beslissingen te nemen waarvan het resultaat snel zichtbaar is.’

Wat voor burgemeester is Steven Vandeput? ‘Ik ben niet *Bèr Populair*, maar ik ben wel aanspreekbaar. Dat voel ik op straat. Ik word aangesproken. Ik ben een echte Hasseltse jongen, een man van het volk. Ik beweeg me even vlot bij Voka als bij de carnavalsvereniging.’

Van lidkaart tot minister

Die Hasseltse volksjongen was wel bijna vijf jaar minister van Defensie en van Ambtenarenzaken. Amper zeven jaar zitten er tussen Stevens eerste stappen in de politiek en zijn eedaflegging als minister.

‘Ik ben altijd Vlaams-nationalist geweest. Maar tot de N-VA van start ging, had ik nooit een lidkaart. Toen ik las: wij zijn voor een onafhankelijk Vlaanderen in Europa, staan economisch rechts van het centrum en zijn overtuigd dat onze welvaart komt van het ondernemerschap, kocht ik online een lidkaart. En daar heb ik eigenlijk niks mee gedaan.’

Dat ‘niks doen’ verandert in 2007, wanneer Frieda Brepoels hem na wat losse contacten laat op een avond vragen om naar Genk te komen. ‘Ik reed naar Hotel Europa. We kwamen samen in de kelder, waar het stonk naar de wc’s. De N-VA was toen niks, hé. Frieda was daar, Jan Peumans, Walter Bollen, Erik Eykmans. Frieda vroeg: wat zou je willen doen? Ik zei: als ik kom, is het om mee te beslissen.’

Vanaf dan gaat het snel. In 2010 wordt Steven verkozen voor de Kamer. In 2014 volgt het hoogtepunt. ‘Op het toetredingscongres voor de Vlaamse Regering in 2014 riep Bart De Wever een aantal mensen bijeen en zei: ‘Dat zijn de mensen die de federale onderhandelingen gaan voeren.’ Dat was de dag waarop ik vond: ik heb bereikt wat ik wilde bereiken in de politiek.’

En nu dus burgemeester. Steven legt de lat hoog. ‘Ik probeer de beste burgemeester van het land te zijn. Ik wil Hasselt op de kaart zetten, als hoofdstad van Limburg en opnieuw in de top vijf van Vlaamse centrumsteden. Mijn hashtag is ‘Hasselt op de kaart.’ ■

Liefde is ...

Dat Covid-19 de ware liefde niet tegenhoudt, bewijzen Jorgen Deman en Isabelle Corbet. In volle coronacrisis stapten ze in Kortrijk in het huwelijksbootje.

Jorgen en Isabelle vonden elkaar toen ze allebei afdelingsvoorzitter waren: hij van N-VA Kortrijk en zij van de afdeling Zwevegem, waar ze nog steeds afdelingsvoorzitster is. Ondertussen volgde Jorgen zijn vrouw en verhuisde hij vanuit Kortrijk naar buurgemeente Zwevegem. Daar maakt hij nu ook deel uit van het N-VA-bestuur. Proficiat aan het huwelijkspaar!

Cieltje Van Achter kiest het wiel van Koen Kennis

De Antwerpse schepen voor Mobiliteit Koen Kennis had prachtig weer besteld voor Cieltje Van Achter, toen die midden juli op werkbezoek kwam in Antwerpen.

Cieltje zetelt in het Brusselse parlement in de commissie Mobiliteit en kwam bij Koen luisteren hoe Antwerpen een ecosysteem voor mobiliteit uitbouwt. Dat beleid vertaalt zich in Antwerpen onder andere in meer dan 500 kilometer prima fietsinfrastructuur. Daarmee scoort de stad steevast hoog in internationale rangschikkingen. Maar het was Brussel dat de afgelopen maanden opvallend veel aandacht kreeg in de media met berichten over de versnelde aanleg van fietspaden. Als argument voor die versnelling klomk het dat corona ons mobiliteitsgedrag ingrijpend zou veranderen.

Brussel kan veel leren van Antwerpen

'Brussel moet voor fietsers een inhaalbeweging maken, en onze fractie is voorstander van de aanleg van een netwerk van gescheiden fietsinfrastructuur. Wij juichen elke vooruitgang in die zin toe. Maar wij willen kwaliteit en verhoogde aandacht voor verkeersveiligheid zien. Hetzelfde met de overhaaste aankondiging – niet eens

N-VA helpt Horebeke een handje

De Vlaamse feestdag is in Horebeke dan toch niet onopgemerkt voorbijgegaan. Gemeenteraadslid Dieter Verscheure merkte op 11 juli dat er geen Vlaamse Leeuw was gehesen voor het gemeentehuis. Prompt besloot hij zelf de vlag te hisjen.

'De burgemeester en haar college negeerden de officiële feestdag van de Vlaamse Gemeenschap en de verplichte bevlagging', zegt Verscheure. 'Misschien een vergetelheid of een foutje, misschien een bewuste keuze? Ik hoop dat het dat laatste niet is.'

Gelezen in het huis-aan-huisblad van N-VA Destelbergen

We dragen zorg voor het welzijn van onze senioren

Tijdens de coronacrisis namen we verschillende initiatieven om onze oudere bevolking te ondersteunen:

- Burenhulpkaartje waarbij burens aangeven dat ze beschikbaar zijn om hulp te bieden.
- Affiche 80-plusser waarbij ouderen aanduiden dat er hulp nodig is bij boodschappen, post en verzorging van dieren.
- Speciale boodschappendienst van de mobiliteitsdienst.
- Ons telefoonnummer 0800 9070 5 waar mensen terecht kunnen voor een vraag over corona of voor een babbel.
- Eerstelijnspsychologe waar 65-plussers terecht kunnen voor laagdrempelige en toegankelijke psychologische hulp bij gevoelens van eenzaamheid of stress.
- De Zorgbandmedewerkers belden meermaals met alle deelnemers van activiteiten van het lokale dienstencentrum De Reinaert met de vraag naar het welbevinden en of er hulp nodig is.
- Onze dienst Welzijn van het Sociaal Huis belde naar ongeveer duizend 80-plussers.

Schepen van Senioren Wim Raman en schepen van Sociale Zaken en Welzijn Eva Rombaut zijn trots op die mooie en deugddoende realisaties.

aanleg – van woonerven in Brussel. Een bordje 'Woonerf' plaatsen is niet voldoende. Brussel kan veel leren van Antwerpen', vindt Cielkje.

Ruimte voor alle vervoersmiddelen

'Dat we internationaal erkenning krijgen voor onze fietsinfrastructuur is natuurlijk leuk,' vervolgt Koen Kennis, 'en we spelen recreatief fietsen bijvoorbeeld ook uit voor het toerisme in onze stad. Maar in de Antwerpse visie hebben alle vervoersmiddelen een plaats. We willen de mensen niet in een of andere richting dwingen, maar hen verleiden om de juiste keuzes te maken. Wie wil fietsen, moet dat in Antwerpen vlot en in veilige omstandigheden kunnen doen, zowel recreatief als voor woon-werkverplaatsingen. Eén ding weet ik zeker: met de dikjes verf zoals ze die in Brussel gebruiken om een fietspad aan te leggen, zou ik in Antwerpen niet weggomen.'

Miltje vanuit het gele Geel

'Mijn vrouw Annie heeft een paar maanden geleden de zonnebloemzaadjes die we van N-VA Geel kregen in een tuinbak op ons terras gezaaid. Het resultaat is verbluffend. We hebben nu een pak grote en kleine zonnebloemen. Net als wij zijn ook de bijen daar enorm dankbaar voor: dagelijks honderden bijen die stuifmeel komen zoeken. Mooi initiatief! Als de toekomst even geel kleurt bij de volgende verkiezingen, dan komt alles wel goed.'

Groeten,
Rob Geeraerts, ex-gemeenteraadslid VU Laakdal, ex-provincieraadslid Antwerpen, ex-VU-senator en nog steeds lid van de N-VA, net zoals mijn vrouw.

N-VA Gavere zet leden in de bloemetjes

Aalst zet het op een lopen

In Aalst trokken burgemeester Christoph D'Haese en schepen van Sport Matthias De Ridder hun loopschoenen aan om de stadslooproutes te openen.

Vlaams minister van Sport Ben Weyts en Sport Vlaanderen willen zoveel mogelijk Vlamingen de kans geven om te sporten. Daarom lanceren ze een gloednieuw loopcircuit dat bestaat uit uniek gemarkeerde looproutes doorheen onze steden.

van Sport Matthias De Ridder een van de drie stadslooproutes inliepen. 'Naast de 101 loopomlopen en 24 natuurlopen die Vlaanderen al telt, is Aalst de eerste proeftuin voor de stads- en wijkomlopen', zegt minister Weyts.

De primeur was voor de stad Aalst, waar burgemeester Christoph D'Haese en schepen

In welke toptijd burgemeester D'Haese de acht kilometer in zijn carnavalsstad heeft uitgelopen, en of hij zijn naam eer aandeed, is de redactie helaas niet ter ore gekomen.

Dat zit snor!

De snor van Rik Kriekels, de burgemeester van Diepenbeek, ging er begin juni af. 'Belofte maakt schuld', lacht Kriekels. 'Ik had gezworen dat de schaar er in zou gaan als we meer dan 3.000 euro konden inzamelen voor het goede doel. En op zondag 31 mei, mijn verjaardag, ging de teller daar netjes over. Ik ben echt een gelukkig man.'

Zowel de welzijnsraad als Sint-Vincentius, dat voedselpakketten maakt voor Diepenbekenaren die het moeilijk hebben, kregen een mooi bedrag overhandigd.

BRUSSEL

WAAR LOOPT HET MIS MET BRUSSELSE 'JONGEREN'?

Brussels parlements lid Mathias Vanden Borre: 'De overgrote meerderheid maakt wél juiste keuzes.'

Steevast worden ze 'Brusselse jongeren' genoemd, de relschoppers die deze zomer onder meer het strand in Blankenberge onveilig maakten. Dat is bijzonder jammer, want die feiten zijn niet eigen aan jonge Brusselaars. Het eufemisme toont eerder de onmacht van onze media om problemen te benoemen.

'De overgrote meerderheid van de Brusselse jongeren, adolescenten, jongelui met of zonder migratieroots of hoe je ze ook wil noemen, maakt wél juiste keuzes', benadrukt Brussels parlements lid Mathias Vanden Borre. 'We mogen het kind – vaak met Belgisch paspoort – niet met het badwater weggooien omdat een kleine groep jonge draaieurcriminelen lak heeft aan autoriteit, regels en normen.'

Strengere sancties

Maar er loopt wel effectief een en ander mis. Het integratie-, veiligheids- en justitiebeleid in Brussel falen. 'Dat werkt straffeloosheid en een afkeer van onze samenleving in de hand. Voeg daarbij een jeugdwerkloosheid van 18 procent, een armoederisico van 39 procent, bijna 24 procent schooluitval. Trieste cijfers die illustreren dat het een grote uitdaging is om te gaan met migratie.' Toch is dat geen afdoende verklaring voor wat er misloopt.

'Wie buiten de lijntjes kleurt, moet op jonge leeftijd geïdentificeerd en streng gesanctioneerd worden', zegt Vanden Borre. 'De lokale Brusselse politici moeten de ernst van de situatie erkennen. Ze moeten criminele feiten telkens weer sterk veroordelen en politie en justitie de nodige middelen en steun geven. Voor feiten zoals geweld tegen de politie moet er nultolerantie zijn. Brussel moet werk maken van snelrecht, betrokkenheid van ouders en familie, alternatieve straffen, korte opvolging en meer plaatsen in instellingen.'

Bendegeweld

'Ik ben het niet eens met VUB-criminologe Els Enhus, die beweert dat er geen jeugdbendes zijn in Brussel. Er zijn wel degelijk jeugdbendes in Brussel, en ze grijpen steeds sneller en vaker naar geweld.' Vanden Borre citeert een doodsbanne buurtbewoonster uit Molenbeek die zag hoe de brandweer werd bekogeld bij een nachtelijke brandstichting: 'Die jongeren zijn hier koning. Hun wil is wet in de wijk. De bewoners zien af. In zulke omstandigheden is het moeilijk te leven. Ik huil er dagelijks om.' De televisieploeg van BRUZZ die ter plaatse getuigenissen wou afnemen, werd weggejaagd. Een jongeman drong erop aan dat de reporters de wijk 'binnen tien minuten' zouden verlaten.

Vaak zijn de bendes georganiseerd rond drugs-handel. 'Recent waren er nog schietpartijen in Vorst, Anderlecht en Elsene. Zowel de daders als de slachtoffers waren bijzonder jong: allen tussen 17 en 23 jaar oud. Dat zijn kleine pionnen die worden uitgespeeld. Wanneer de overheid niet snel en adequaat ingrijpt, vrees ik dat de situatie verder zal escaleren.' ■

Zonder vader, zonder ontzag

'Negentig procent van de jongeren die ik voor mij zie, groeit op zonder vaderfiguur. Zonder gezag van de vader leren ze ook geen ontzag te hebben voor de overheid. Die jongeren verglijden richting chaos en wetteloosheid. Ze groeien uit tot 'grenzeloze' jongeren. Als noch het gezin, noch de overheid sturing en gezag kan bieden, zoeken ze die in bendes.'

– Brussels jeugdrechter Jean Limpens in *Het Nieuwsblad*, 16 augustus 2020

VLAAMS

AANTAL ZELFDODINGEN IN VLAANDEREN DAALT STERK

Het aantal zelfdodingen in Vlaanderen is met twintig procent gedaald ten opzichte van 2000. Dat is de conclusie van het tweede Vlaams Actieplan Suicide. 'We evolueren in de goede richting,' zegt Vlaams volksvertegenwoordiger Piet De Bruyn. Toch is Vlaanderen nog steeds bij de slechtste leerlingen van de klas.

In Vlaanderen overlijden dagelijks drie mensen aan zelfdoding. Dat is anderhalf keer meer dan het Europese gemiddelde. 'We zien het effect van preventie, maar de nood aan verdere acties blijft hoog. Bovendien dalen de cijfers nauwelijks in de leeftijdscategorie tussen 45 en 59 jaar.' Piet De Bruyn ijvert al vele jaren voor een continue bijsturing en

consequente opvolging van de actieplannen. Zo herhaalde hij in februari nog dat het zeer belangrijk is om het huidige actieplan tijdig te evalueren.

Maar die evaluatie zal pas afgerond zijn tegen het einde van dit jaar. 'Bijzonder jammer, want dan zal het volgende actieplan – opnieuw – niet klaar zijn wanneer het huidige afloopt. Een naadloze overgang naar het derde Vlaams Actieplan Suicide is ontzettend belangrijk. Zeker nu we in tijden van Covid-19 merken dat de nood aan ondersteuning toeneemt en de economische, sociale en psychologische gevolgen pas later tot uiting zullen komen.'

Piet De Bruyn

FEDERAAL

EEN BETAALBAAR EN BETROUWBAAR COVIDVACCIN

De Europese Commissie sloot eerder deze zomer een akkoord met farmabedrijf AstraZeneca voor de aankoop van 300 miljoen dosissen van een vaccin tegen Covid-19. Ook België stapt mee in het project. Maar de deal wordt angstvallig geheimgehouden.

De adder onder het gras? Het farmabedrijf vraagt vrijstelling van aansprakelijkheid.

'Eenvoudig gezegd: als het vaccin na een paar jaar schadelijke bijwerkingen veroorzaakt, willen zij geen schadevergoedingen betalen,' zegt Kamerlid Kathleen Depoorter. De clause waardoor de overheid de aansprakelijkheid heeft bij ernstige bijwerkingen, is heel bijzonder. 'Europa holt zo de Verenigde Staten na en riskeert de kwaliteit van de wetenschappelijke controle te ondermijnen. We moeten ernaar streven om een betaalbaar en betrouwbaar vaccin naar onze patiënten te brengen. Met halve deals zijn we niet vooruitgeholpen.'

Kathleen Depoorter

Geen garanties

Het baart Kathleen Depoorter ook zorgen dat we ons vastklikken aan de Europese Commissie. 'België zetelt niet rechtstreeks in het onderhandelende comité en moet dus uit tweede hand vernemen welke beslissingen genomen worden. Er zouden 7,5 miljoen vaccins voorzien zijn voor ons. Maar aangezien we geen parlementaire controle kunnen uitvoeren op de deal, zijn er geen garanties voor de Vlamingen.'

FEDERAAL

ZWARTE LIJST VOOR AMOKMAKERS

Afgelopen zomer braken er rellen uit aan onze Vlaamse kust. Geschokt zagen we hoe amokmakers de politie bekogelden met parasols en strandmateriaal. Een negental agenten raakte zelfs gewond. De amokmakers bleken bijna allemaal Brusselse probleemjongeren te zijn.

Kamerlid Koen Metsu riep de Kamercommissie Binnenlandse Zaken vervroegd samen. Hij pleit voor een harde aanpak: hogere geldboetes, snelrecht en het uitspreken van plaatsverboden.

De vechtpartijen leggen een grotere problematiek bloot. 'Er is een gevoel van straffeloosheid. Je ziet steeds dezelfde mensen weggkomen met allerhande baldadigheden,' zegt Metsu. Het gaat veelal

om probleemallochtonen uit Brussel. 'We moeten daarop focussen en zulk gedrag in de kiem smoren. Een probleemgroep benoemen is geenszins stigmatiseren. Bovendien worden nu vaak de verkeerde mensen gestraft. Wie zich aan de regels houdt, is steeds weer de dupe van andermans wangedrag.'

Metsu's voorstel om een zwarte lijst voor amokmakers op te stellen, werd inmiddels al gestemd in het parlement. Met dit voorstel worden amokmakers geweerd uit onze Vlaamse recreatiedomeinen. Metsu vraagt nu dat deze tekst wordt uitgebreid, zodat reischoppers ook van onze stranden geweerd kunnen worden.

Koen Metsu

WIE KRIJGT HET LAATSTE WOORD IN HET GRIEKSTURKSE MACHTSSPEL?

Het conflict tussen Griekenland en Turkije roept vooral beelden op van een stroom van illegale migratie van het Midden-Oosten naar Europa. Daarnaast heerst er tussen beide staten al decennialang een dispuut over hun maritieme grenzen.

Eind juli kwam het opnieuw tot een aanvaring tussen Turkije en Griekenland. Ankara kondigde proefboringen naar gas en olie rond het Griekse eiland Kastellorizo aan, terwijl het gebied volgens Athene een exclusieve economische zone van Griekenland is.

De Duitse bondskanselier Merkel slaagde erin de gemoederen te bedaren en een militair conflict te vermijden. Tot het Turkse onderzoeksschip Oruc Reis half augustus alsnog de boringen aanvatte, 'begeleid' door de Turkse marine. Alle ogen zijn nu weer gericht op Europa om via dialoog en bemiddeling dit ontvlambare conflict te ontminnen. Europees

Parlementslid Assita Kanko roept alvast op tot Europese moed: 'Breid de sancties uit, sluit fondsen af en neem moedige beslissingen.'

Eerder leidden incidenten tussen Turkse en Franse fregatten voor de kust van Libië er al toe dat de Franse president Macron zich terugtrok uit de NAVO-missie *Sea Guardian* in de Middellandse Zee. En in 2019 legde de EU twee Turkse functionarissen van een oliemaatschappij sancties op wegens illegale boringen. Kamerlid Theo Francken, delegatieleider bij de Parlementaire Assemblee van de NAVO, pleitte dan ook voor de stopzetting van de toetredingsprocedure van Turkije tot de EU.

Open grenzen

De migratiestromen, de asielcrisis in 2015 en de humanitaire drama's op de Middellandse Zee hebben de verstandhouding tussen Ankara en Athene sterk

verzuurd. Dit voorjaar nog zette Turkije zijn grenzen open: duizenden migranten maakten ongehinderd de illegale oversteek naar Griekenland. Een ernstige schending van de migratiedeal die de EU met Turkije sloot in 2016. Turks president Erdogan eiste bovendien extra financiële steun en een verderzetting van de toetredingsonderhandelingen. De EU schoot Griekenland te hulp en versterkte haar buitengrenzen. Toen Turkije zijn grenzen met Griekenland weer sloot, keerde de rust even terug – tot de recentste maritieme aanvaringen.

Ook op cultureel-religieus vlak durft de Turkse president te schofferen. Zo werd de Hagia Sophia, een voormalige christelijke kathedraal en sinds 1934 een wereldberoemd museum, (opnieuw) omgedoopt tot moskee. Een symbolische en conservatieve stap terug van de ooit seculiere Turkse staat. Bovendien neemt Erdogan het ook niet altijd even nauw met mensenrechten en democratische principes zoals de persvrijheid.

Met dergelijke acties toont Turkije zich allerm minst een betrouwbare partner van de EU. Ook het bondgenootschap binnen de NAVO komt onder druk te staan. De vraag is wie het laatste woord krijgt in deze geopolitieke strijd. ■

De weg van Manuela Van Werde

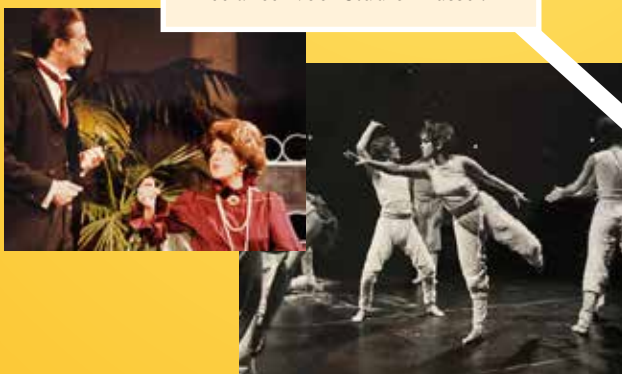
Dochter van cultuurschepen

Manuela Van Werde groeit op in het Noord-Limburgse Achel. Haar vader is er schepen van Cultuur en Sport en een overtuigd Volksunie-man.

Op de planken

Na haar middelbare school volgt Manuela de acteeropleiding aan de Studio Herman Teirlinck in Antwerpen. Ze staat twee seizoenen op de planken als actrice. Vanaf 1988 werkt ze als freelancer voor Studio Brussel.

Kilimanjaro

In 1988 wordt Manuela het gezicht van het jongerenprogramma *Kilimanjaro*. Daarna volgt het reisprogramma *Vlaanderen Vakantieland*. Daar blijft ze 13 jaar. Ze ziet een flink stuk van de wereld en leert ook op een prettige manier haar eigen land beter kennen. Zo ook het duidelijke verschil in cultuur tussen Vlaanderen en Wallonië.

Manuela acteert in *Kinderen van Dewindt*, *Witse* en *Thuis*. Ze werkt mee aan *Het leven zoals het is* en *Verloren Land*. Van 2008 tot 2014 zit ze bij Klara, waar ze drie jaar lang het ochtendprogramma *Espresso* presenteert.

Verkozen

Wanneer Manuela in 2013 leest dat de N-VA vrouwen zoekt voor de lijst voor het Vlaams Parlement, contacteert ze parlementsvoorzitter en fervent Klara-luisteraar Jan Peumans.

In 2014 wordt ze in de provincie Antwerpen verkozen voor het Vlaams Parlement. Sindsdien is ze lid van de commissies Cultuur, Media en Onroerend Erfgoed.

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij of zij verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

‘POLITIE MOET RADICAAL ANDERS GAAN WERKEN’

Steven De Smet

Steven De Smet is een van Vlaanderens bekendste politiemensen. Hij pleit al jaren voor een ‘nieuwe politie’, aangepast aan het digitale tijdperk. LEO vroeg hem naar zijn visie op een moderne politie en veiligheidscultuur.

Steven De Smet: ‘De politiehervorming van 1998 is na meer dan twintig jaar virtueel failliet.’

In uw boek ‘De Nieuwe Politie’ en op Twitter vraagt u zich af waar het naartoe moet met de politie. Vanwaar die bekommernis?

‘Al twaalf jaar is mijn kleindochter Ella een topprioriteit in mijn leven. Ik neem aan dat ik niet de enige ben die nadenkt over de toekomst van haar generatie in deze snel evoluerende wereld. Mijn hele loopbaan werd beheerst door twee grondslagen: vechten tegen onrechtvaardigheid en strijden voor open en eerlijke communicatie. Laten het nu juist de digitale media zijn die een belangrijk aandeel hebben in de conflicten in onze samenleving.’

Hoe speelt de politie in op die snel evoluerende wereld?

‘Door de maatschappelijke en technologische ontwikkelingen ziet onze samenleving er vandaag anders uit dan pakweg dertig jaar geleden: een onbekommerd verleden zonder internet, mails en gsm’s. Maar terwijl de menselijke cultuur en economie zich aanpassen aan de digitale realiteit, blijft het gros van de overheidsbedrijven elke verandering uitstellen. Het is nochtans niet meer mogelijk om de problemen van vandaag op te lossen met de structuren en methodes van gisteren.’

‘Het internet houdt geen rekening met geografische grenzen. De maatschappelijke en technologische ontwikkelingen dragen bij tot een veranderend crimineel gedrag waarin ‘ontgrenzing’, mobiliteit en anonimiteit centraal staan. Cybercrime is geen alleenstaand fenomeen zoals drugs, terreur of diefstal, maar kan alle andere vormen van criminaliteit faciliteren en zelfs maskeren.’

‘Je merkt in alle spijtige voorvallen van de laatste tijd dat de politie in hoe ze nu werkt, te weinig rekening houdt

met die tendensen. Met Jan Jambon als minister van Binnenlandse Zaken waren we na het congres #veilig2020 in 2016 nochtans goed op weg met ons zogenaamde #Dnetwerk.

Wat moet er veranderen om dat #Dnetwerk uit te bouwen?

‘De politieorganisatie kan overwegen om zich te hervormen tot een netwerkorganisatie. Daarin werken decentrale ‘politienetten’ samen, maar op een radicaal andere manier dan nu en rekening houdend met de eisen van de netwerkmaatschappij. Informatie wordt, meer nog dan gisteren, de gangbare valuta in de netwerkmaatschappij en de belangrijkste grondstof voor de productie van (politie)diensten. Kennis en informatie waren en blijven vitale politionele grondstoffen, maar we verliezen meer en meer onze *position*. Het zou helpen indien we als een netwerkorganisatie kunnen inspelen op concrete bewegingen en trends binnen andere netwerken.’

De huidige politiestructuur is achterhaald?

‘De politiehervorming van 1998 is na meer dan twintig jaar virtueel failliet. In al die tijd is er te weinig bijgestuurd, waardoor ernstige vraagstukken onopgelost bleven. De mentaliteit waarmee politiewerk gedaan wordt, is sinds de jaren zeventig niet al te veel geëvolueerd. Dat kan niet langer. Zowel in de reële als in de virtuele wereld dringen nieuwe spelregels zich op. Als ik eerlijk ben, moet ik toegeven dat ze ook mij af en toe afschrikken. Soms vraag ik me af of ik het allemaal nog wel snap en waarom alles toch zo verduiveld snel moet gaan. Maar dan draai ik mijn knop om en zie ik in elk vraagteken een spannende uitdaging.’

U wil ook het takenpakket van de politie herbekijken?

‘Het takenpakket van de politie is steeds breder geworden. Een onvoldoende heldere definitie van de politietaken laat toe dat iedereen, zowel burger als overheid, ongebreideld vragen en eisen kan stellen aan de politie. Daardoor krijg je een verwachtingspatroon dat nooit kan worden ingelost. De gemiddelde politiedienst voelt zich op een onaangename manier overbevraagd.’

‘Laat ons eindelijk eens een kern-takendebat houden over alle taken die de politie zelf moet doen en welke ze kan overlaten aan andere diensten of instellingen. Ik geef alvast een aanzet: voor regulier politiewerk heb je een wapen nodig. Is een wapen overbodig bij de uitvoering van een taak, dan kan ze door niet-politionele medewerkers gedaan worden of uitbesteed worden aan organisaties die structureel samenwerken met de politie.’ ■

Flik met een mening

Steven ‘de flik’ De Smet raakte bekend als hoofdcommissaris bij de politie van Gent. Hij is ook adviseur communicatie, veiligheid en strategie. Al jaren kaart hij de problemen en pijnpunten bij de politiecommunicatie aan, onder meer in zijn boek *De Nieuwe Politie*, dat verscheen in 2012 en nog altijd bijzonder actueel is. De Smet geeft daarnaast zijn ongezoeten mening op Twitter (@DeFlik, @denieuwepolitie) en via www.deflik.be.

Geflitst

Op termijn is het goedkoper twee kerncentrales open te houden: een besparing van honderd miljoen euro per jaar. Wat de N-VA met haar ecorealisme al jarenlang zegt, wordt nu ook bevestigd in een studie van EnergyVille.

Volgens de advocaat-generaal van het Europees Hof van Justitie schendt het Vlaams verbod op onverdoofd slachten het Europees recht. Vlaams Dierenminister Ben Weyts geeft zich niet gewonnen: ‘Ik zal er alles aan doen om ons verbod op onverdoofd slachten te handhaven.’

Het stond in de sterren geschreven: de regering-Wilmès II houdt zich niet aan de beloofde maximale regeerperiode van zes maanden. ‘Qua minachting voor het parlement kan dat tellen’, vindt fractievoorzitter Peter De Roover.

Of met andere woorden: zeven partijvoorzitters beslissen autonoom dat een regering zonder meerderheid in het parlement zomaar de lakens mag blijven uitdelen. Gebeurt zo iets in een normaal land, dan spreken we van een staatsgreep.

‘Voor
mij staat
integriteit
helemaal
bovenaan’

MARC RUITERS, DE ECHE ‘WITSE’, IS NU BESTUURSLID VAN N-VA TONGEREN

‘Respect en integriteit zijn de pilaren van mijn leven.’ Marc Ruiters (69) uit Tongeren is geen gewone Vlaming. Als speurder leidde hij onderzoeken naar vermiste kinderen, zoals Kim en Ken. Tv-flick Witse haalde bij Marc zijn inspiratie. En sinds enkele jaren is hij N-VA’er. LEO zocht hem op.

p z’n Witses’. Marc Ruiters zegt het meermaals wanneer hij anekdotes uit zijn eigen politiejaren oprakelt. ‘Ward Hulselmans (*de bedenker van Witse, red.*) werkte voor de *Gazet Van Antwerpen*. Wij kwamen elkaar tegen in het nachtleven.

Ward had al series gemaakt en van de VRT moest hij een politieserie maken. Eerst wist hij niet goed hoe hij dat ging doen. Maar op een keer zei hij: ‘Ik weet wat ik ga doen: ik ga een serie maken, Witse, en ik neem Marc Ruiters als inspiratie.’

Al van bij het eerste verhaal helpt Marc mee. ‘Soms had Ward wel een verhaal, maar vond hij de clou niet om tot een mooi einde te komen. En ik verbeterde ook. Als Witse iemand had laten aanhouden en na zes uur zei dat die weer vrij mocht, zei ik: ‘Nee, Witse, je moet eerst de onderzoeksrechter bellen.’

Handen in de zakken

Witse heeft echt trekjes van Marc. Zoals de handen in de broekzakken. En de manier waarop verdachten geboeid worden. ‘Hubert (*Damen, die Witse speelt, red.*) moest een landbouwer in de boeien slaan. Hij vroeg of dat moest met de handen op de rug of vooraan. Ik zei: ‘Hubert, als hij uw voeten uithangt, boeit ge hem langs achter, en langs voor als ge hem sympathiek vindt.’ Waarop Hubert naar de acteur-agenten riep: ‘Langs achter boeien!’

Marc begint zijn eigen loopbaan bij de jeugdpolitie. ‘Ik was gespecialiseerd in het verhoren van minderjarigen, slachtoffers van zedenfeiten. Daar heb ik veel diepe dossiers gehad.’ Zoals het jongetje dat ‘van de trap was gevallen’, maar in werkelijkheid slaag kreeg van zijn drugsverslaafde stiefvader.

1

2

3

4

1. Een dag uit het leven van een speurneus. In 1994 volgt een journalist van Het Volk Marc Ruiters een hele dag lang.

2. Met Ward Hulselmans in een Italiaans restaurant in Waulsort bij Dinant, waar Hulselmans veel tijd doorbracht om te schrijven aan zijn series.

3. Met een delegatie van de All Blacks uit Nieuw-Zeeland bij het oorlogsgraf van hun eerste kapitein in Poperinge. Rugby-fanaat Marc Ruiters is erbij.

4. Heeft Witse een voornaam? Bij zijn pensioen in 2010 krijgt Marc Ruiters van schrijver Ward Hulselmans deze foto met het antwoord.

‘Een dokter had gebeld. Volgens hem was het kind niet van de trap gevallen. Ik reed ernaartoe. Toen ik toekwam, zei de dokter: ‘U bent net op tijd, ik ga hem afschakelen.’ Ik heb het kind zien sterven.’

Tijdens het proces trekt de advocaat van de stiefvader de objectiviteit van Ruiters in twijfel. ‘Hij vroeg waarom ik naar de begrafenis van het kind was gegaan. Dat was in opdracht van de onderzoeksrechter. Maar ik vond die vraag zó erg. Voor mij staat integriteit helemaal bovenaan. Ik ben daar heel gevoelig aan.’

Als rechercheur leidt Marc tal van onderzoeken naar vermiste kinderen zoals Katrien De Cuyper, Kim en Ken, en Steve Vissers. Later krijgt hij ook ‘volwassen’ moordonderzoeken op zijn bord. Hoe hij met al dat menselijk

drama omging? ‘Je moet je daar boven zetten. Je mag niet meeuilen met de slachtoffers en je mag je woede naar de dader niet tonen. Je mag geen rechter spelen.’

Zoon van meneer dokter

In 2010 gaat Marc met pensioen en in 2017 verhuist hij opnieuw naar zijn geboortestad Tongeren. In de zomer vind je hem in Oostduinkerke. ‘Wij komen hier al van in de jaren vijftig, toen in Hotel Gauquié. Dat was van Honoré Loones, grootvader van Sander. Ik kende vooral Sanders vader Jan Loones, wij waren leeftijdgenoten.’

Kort na zijn verhuis klopt de Tongerse N-VA bij Marc aan. ‘Ik kende bestuurslid Michel Vanbuul uit mijn studententijd. We spraken over mijn grote passie rugby toen hij vroeg of ik

geïnteresseerd was om bij de N-VA te komen. Ik was vroeger nooit politiek geëngageerd, als speurder was dat trouwens niet mogelijk. Michel is dan samen met Tongers fractievoorzitter Patrick Leenders bij mij thuis komen praten en ze hebben mij overtuigd. De N-VA is de partij van mijn hart.’

Marc Ruiters krijgt een plek op de lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2018. ‘Ik begon wat in paniek te raken. Ik was 48 jaar uit Tongeren weggeweest, wie kende mij? Waar ging ik mijn stemmen halen? Ik wilde niet afgaan met een handvol stemmen.’ Marc haalt 440 naamstemmen, weliswaar niet genoeg voor een zitje in de gemeenteraad. ‘Was ik overal in de dorpen gaan aanbellen om te zeggen dat ik de zoon was van ‘meneer dokter’, ik zou zeker meer stemmen gehaald hebben.’ ■

UW STEM TELT!

Arrondissementele verkiezingen

Van 10 tot en met 22 oktober vinden de bestuursverkiezingen op arrondissementeel niveau plaats. Bent u 16 jaar of ouder en minstens drie maanden lid van de N-VA op de dag van de verkiezing, dan kan u uw stem uitbrengen.

Alle lokale afdelingen duiden minstens één afgevaardigde voor het arrondissementeel bestuur aan. Die afgevaardigden kunnen kandideren voor de bestuursverkiezing van hun arrondissement.

U kiest rechtstreeks een arrondissementeel voorzitter, een ondervoorzitter en een secretaris, en vervolgens de partijraadsleden die het arrondissement zullen vertegenwoordigen in de nationale partijraad. Na de verkiezing duidt het arrondissementeel bestuur intern volgende functies aan: penningmeester, verantwoordelijke opvolging leden- en afdelingswerking, communicatieverantwoordelijke en organisatieverantwoordelijke.

De verkiezingen vinden per arrondissement plaats op volgende data en locaties:

Zat 10 oktober, 19.30 uur	Arr. Leuven	3 Hoog, Interleuvenlaan 74, 3001 Heverlee
Zon 11 oktober, 14 uur	Arr. Halle-Vilvoorde	De Montil, Moortelstraat 8, 1790 Affligem
Ma 12 oktober, 19.30 uur	Arr. Aalst-Oudenaarde	Bevegemse Vijvers, Bevegemse Vijvers, 9620 Zottegem
Di 13 oktober, 19.30 uur	Arr. Dender	Festivalhal Donkmeer, Donklaan 125, 9290 Berlare
Woe 14 oktober, 19.30 uur	Arr. Turnhout	Schouwburg Warande, Warandestraat 42, 2300 Turnhout
Don 15 oktober, 19.30 uur	Arr. KRT	De Leest, Sint-Jorisstraat 62, 8870 Izegem
Vrij 16 oktober, 19.30 uur	Arr. Antwerpen	Antwerp Expo, Jan van Rijswijcklaan 191, 2020 Antwerpen
Zat 17 oktober, 19.30 uur	Arr. Mechelen	Nekkerhal, Plattebeekstraat 1, 2800 Mechelen
Zon 18 oktober, 10 uur	Arr. leper	Novotel, Sint-Jacobsstraat 15, 8900 leper
Zon 18 oktober, 15 uur	Arr. OVD	De Witte Burg, Witte Burg 72, 8670 Oostduinkerke
Zon 18 oktober, 20 uur	Arr. BTO	De Valkaart, A. Rodenbachstraat 42, 8020 Oostkamp
Ma 19 oktober, 19.30 uur	Arr. Waas	Hotel Serwir, Kon. Astridlaan 57, 9100 Sint-Niklaas
Di 20 oktober, 19.30 uur	Arr. Gent-Eeklo	Flanders Expo, Maaltekoeter 1, 9051 Gent
Woe 21 oktober, 19.30 uur	Arr. Limburg	Lorka, Lork en Louislounge, Genkersteenweg 284, 3500 Hasselt
Don 22 oktober, 19.30 uur	Arr. Brussel	Thon Hotel, Luxemburgstraat 23, 1000 Brussel

Wie leidt de N-VA de volgende drie jaar?

Dit najaar kiezen de N-VA-leden ook een nieuwe algemeen voorzitter. Als bijlage bij deze LEO ontvangt u een brief met uitleg over de procedure. Alle kandidaturen moeten ten laatste op 12 oktober 2020 binnen zijn op het partijsecretariaat.

Voor meer informatie kan u terecht bij Hans Govaerts, stafmedewerker interne besluitvorming, op het telefoonnummer 02 219 49 30 of per mail via hans.govaerts@n-va.be

1

2

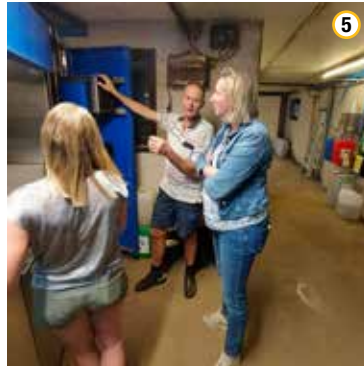
3

7

4

5

6

1 HERBELEEF DE VLAAMSE FEESTDAG ONLINE

11 juli 2020 gaat de geschiedenis in als de allereerste – en hopelijk ook de enige – virtuele Vlaamse feestdag. Het voordeel daarvan is dat u alle toespraken en optredens ook vandaag nog integraal kunt herbeleven.

De toespraak van minister-president Jan Jambon op de Kouter in Kortrijk, partijvoorzitter Bart De Wever die de doodgeschoten student Herman Van den Reeck herdenkt, het interview met Vlaams Parlementsvoorzitter Liesbeth Homans en het feestelijke programma met een optreden van De Romeo's en dj Tom: u kunt alles herbeluisteren op www.n-va.be/11juli.

2 VIJF UUR NEDERLANDSTALIGE MUZIEK

In het voorjaar vroeg de N-VA u om te laten weten welke drie Nederlandstalige

liedjes uw favoriete zijn. Het resultaat? Een prachtige verzameling van 79 oude en nieuwe Nederlandstalige klassiekers. U kon ze al ontdekken tijdens de set van dj Tom op 11 juli.

De hele afspeellijst vindt u ook op Spotify: zoek in de app naar de lijst Vlaanderen Viert en geniet van bijna vijf uur non-stop Nederlandstalige muziek.

OP STAGE MET VOKA ...

Traditiegetrouw grijpt werkgeversorganisatie Voka het zomerreces van de parlementen aan om ondernemers en politici dichterbij elkaar te brengen. Met de Voka Zomerstages krijgen parlementsleden de kans om een exclusieve blik te werpen achter de schermen van het bedrijfsleven.

Al even traditiegetrouw deden ook deze zomer heel wat N-VA-parlementsleden mee.

Zo betrapte de fotograaf Vlaams Parlements-lid Katja Verheyen ³ bij brouwerij Alken Maes en haar collega Andries Gryffroy ⁴ bij het Gentse contentbureau Com&Co.

... EN MET DE BOERENBOND

Ook de Boerenbond brengt met stages land- en tuinbouwers en politici dichterbij elkaar. Hoe ziet een dag op een landbouwbedrijf eruit? Wat zijn de uitdagingen? Tegen welke obstakels botsen land- en tuinbouwers?

Cathy Coudyser ⁵ was onder de indruk van onder meer de toeristische troeven van melkveebedrijf Hof ter Linde in Oelegem. Arnout Coel ⁶ trok z'n laarzen aan voor een leerrijk werkbezoek aan melkvee-houder Hugo Schrevens in Lubbeek. Joris Nachtergaele ⁷ stak de handen uit de mouwen in de ambachtelijke Kaashoeve in Brakel.

Jo Van Hoorebeke is voorzitter van de Verzoenings- en Tuchtcommissie

‘Verzoening is voor ons het allerbelangrijkste’

Het strafbankje. De inquisitie. De bewaker van het partij-imago. De Verzoenings- en Tuchtcommissie van de N-VA heeft ongetwijfeld veel bijnamen. Maar de realiteit is genuanceerder. LEO sprak met voorzitter Jo Van Hoorebeke. ‘Verzoening is voor ons het allerbelangrijkste.’

Jo Van Hoorebeke is sinds 2011 voorzitter van de Verzoenings- en Tuchtcommissie. ‘Wij zijn de verdedigers van de partij. Als iemand schade dreigt toe te brengen aan de partij, treden wij op. Wij komen niet op voor het individu, maar voor het geheel.’ Naast de voorzitter bestaat de commissie uit tien partijraadsleden, twee per provincie.

Het was toenmalig nationaal secretaris Andries Gryffroy die Jo vroeg om voorzitter van de commissie te worden. De eerste dossiers waren moeilijk. ‘Dagen op voorhand had ik zelfs hoofdpijn. Ik wilde rechtvaardig zijn. Maar hoe doe je dat? We zijn daar allemaal moeten in groeien.’

Praktisch en menselijk

Gegroeid zijn ze – zowel de commissie als haar voorzitter. ‘Vroeger kwam het woord verzoening eigenlijk niet voor. De eerste jaren was het vaak direct: eruit! Na verloop van tijd zijn we dat beginnen te veranderen. We proberen nu alles om te vermijden dat we iemand uit de partij moeten zetten. Verzoening is voor ons het allerbelangrijkste. We proberen altijd, soms echt lang, om tot een praktische, menselijke oplossing te

‘Als mensen slecht spreken over de partij in de pers of op sociale media, dan overschrijden ze een grens’

komen. Onze hele groep is er trots op dat we zo te werk gaan.’

Soms stelt de commissie voor dat iemand een stap opzijzet, al dan niet tijdelijk. ‘Dan zeggen we: we zetten je eventjes op non-actief. Neem zelf weer contact op als je er klaar voor bent. Soms horen we er dan niks meer van. Soms komt het allemaal goed. En af en toe kruipt het bloed waar het niet gaan kan en komt er een jammerlijk vervolg.’

De redenen waarom de commissie ingrijpt, lopen uiteen. Vaak komt het neer op één aspect: ‘Ego. Niet kunnen inschatten dat iemand anders geschikter is. Of te veel voor zichzelf rijden, alleen de eigen straat verdedigen. Verkiezingen zijn ook een trigger, zowel vooraf als nadien. En ook: afdrachten niet betalen, relaties die afspringen, lekken naar andere partijen.’

Grens overschreden

Soms gaat het om mensen die verkeerde dingen doen uit naïviteit. ‘Zo was er een jongen. Ik bel die dan om hem te doen beloven dat hij dat niet meer zal doen. Ik zou er zelfs naartoe rijden als het nodig is. De partij was zijn enige sociale contact, dan wil ik die er niet zomaar uitgooien.’ Minder genade bestaat er voor wie zijn boekje te buiten gaat op sociale media. ‘Als mensen slecht spreken over de partij in de pers of op sociale media, dan overschrijden ze een grens. Wie dan al in een verzoeningsprocedure zit, tekent zijn eigen vonnis. Dan zijn we niet meer mild. Maar nogmaals: we doen alles om dat te voorkomen.’

Zijn individuele 'zondaars' relatief makkelijk af te handelen, dan geldt het omgekeerde als er een half afdelingsbestuur betrokken is. 'Soms zijn dat histories die een kwarteeuw teruggaan. Ja, tot in de VU-tijd. Je zit met rancune tussen mensen die jaren sluimert, beloftes die gedaan zijn. Dat is niet gemakkelijk.'

Het komt voor, een heel of half bestuur dat wordt opgedoekt. Maar het blijft opletten geblazen. 'Stel, er zijn vijf gemeenteraadsleden en we willen er drie uit de partij zetten. Dan zijn we ook de naam N-VA kwijt, want die gaat mee met de grootste groep. Ook al zijn dat dissidenten. Dat belet ons soms een goede beslissing te nemen.'

Uit liefde voor de partij

Mensen bellen, erop inpraten, rondrijden. Jo beperkt zich niet tot de zittingen in Brussel. Daarvoor trekt ze het zich te hard aan. 'Ik probeer mij altijd in te leven in het drama dat zich afspeelt. Iemand die zoiets meemaakt, is altijd een verlies. Het zijn mensen met talenten en inzet. Maar ze missen net dat ene om in een groep te kunnen werken.'

Jo Van Hoorebeke was zelf 23 jaar OCMW-raadslid. Nu is ze nog bestuurslid in Merelbeke. 'Je kan niet in 'Verzoening en Tucht' zitten als je niet in een lokaal bestuur zit. Je moet die spanningen meemaken, tussen kandidaten, lijsttrekkers, bestuursleden, om je te kunnen inleven in de lokale toestanden.'

Gevraagd naar waarom ze het allemaal doet, antwoordt Jo eerst: 'Uit liefde. Ik heb een groot hart voor de partij.' Maar dan komt het er ineens uit. 'Eigenlijk doe ik het voor mijn twee grootvaders. De ene was onderwijzer, de andere arbeider. Allebei hebben ze zich op hun manier ingezet voor de Vlaamse Beweging. Ik zet voort wat zij zijn begonnen.' ■

**'Wij proberen
alles om te
vermijden
dat iemand
uit de partij
wordt gezet'**

MEER WAARDE

Een uitzonderlijk diplomatenleven

Eind maart overleed ambassadeur op rust en voormalig N-VA-partijraadslid Theo L.R. Lansloot. Hij werd 89. Kort voor zijn dood legde Lansloot de laatste hand aan zijn autobiografie, *Uitzonderlijk diplomatenleven*.

Zijn carrière start hij als lid van de Belgische Buitenlandse Dienst in Teheran. Samen met zijn echtgenote woont hij vervolgens in Washington, Cairo, Khartoem, Centraal-Amerika, New York, de toenmalige DDR, Parijs en Straatsburg. Lansloot treedt onvervaard op in gevaarlijke situaties en is onomkoopbaar. Tien jaar lang leert het gezin leven met lijfwachten. In zijn memoires neemt Lansloot geen blad voor de mond wanneer hij onder meer de werking van internationale instellingen beschrijft, de moeilijke relatie tussen Tindemans en Martens fileert, of

de taalpariteit in het Belgische diplomatenkorps aan de kaak stelt.

Uitzonderlijk diplomatenleven is uitgegeven door De Boekenmaker en verkrijgbaar bij bol.com en in de boekhandel.

5x gratis

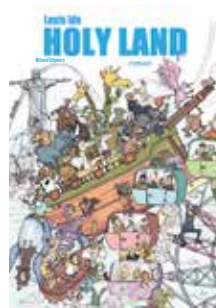
Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van dit boek. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op de vraag: 'Hoe heet het Vlaams-Nederlandse genootschap voor Nederlandse taal en cultuur waarvan Lansloot gedreven lid was?' Stuur uw antwoord voor 9 oktober naar LEO@n-va.be of naar N-VA, Redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Slimmer in een kwartier

Waarom zijn mensen niet blauw? Waar gaat mijn belastinggeld naartoe? Hoe overleef je op Mars? Waarom is er eb en vloed? Bij de Universiteit van Vlaanderen geven topwetenschappers uit heel Vlaanderen 'colleges' van een kwartier, waarin ze antwoord geven op prikkelende vragen en u laten kennismaken met de wetenschap achter die vragen.

De Universiteit van Vlaanderen biedt intussen al meer dan driehonderd afleveringen aan, zowel als podcast als via YouTube. Surf naar www.universiteitvanvlaanderen.be en word elke dag wat slimmer.

Holy Land

'Een pittige roman over geloof, pijn, twijfel, houvast.' Met die woorden verwijst auteur en algemeen secretaris van de N-VA Louis Ide naar zijn tweede boek. De drie – of eerder vier – protagonisten zijn twee moslimbroers, een extreem vrijzinnige atheïst en een katholiek. Ze leiden hun leven, ieder met zijn eigen ideologische overtuiging en ieder ook met zijn duister kantje. Wanneer een van hen besluit zijn droom waar te maken en in de Amerikaanse Bible Belt een religieus pretpark te openen, drijft een ander de religieuze meningsverschillen op de spits, met dramatische gevolgen.

Met zijn boek wijst Louis Ide op de positieve en negatieve kanten van elke religie. Toch is *Holy Land* geen zwaarwichtig filosofisch traktaat: het blijft een speelse satire over de manier waarop we vandaag omgaan met religie en meningsverschillen.

Holy Land is uitgegeven door Witsand Uitgevers en verkrijgbaar in de boekhandel. Bestellen kan ook via www.witsand.be.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van dit boek. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op

de vraag: 'In welk ziekenhuis werkt Louis Ide als specialist infectiecontrole?' Stuur uw antwoord voor 9 oktober naar LEO@n-va.be of naar N-VA, Redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Heeren, vertrekt!

Bruingebrande topatleten, hightech-fietsen én uitgelaten wielierliefhebbers: dat is koers. Maar koers is ook opwinding, wanhoop, angst, eenzaamheid, pijn, afzien, de roes van de overwinning, de woede na verlies ...

De tentoonstelling *Heeren, vertrekt!* vermaakt en grijpt naar de keel. In een verrassende setting proef je van de overwinningroes van Roger Decock in Parijs-Nice 1951, doorsta je de angsten van de legendarische wielerdokter Yvan Vanmol na de valpartij van Johan Museeuw in het Bos van Wallers en staat net als bij Corinne Poulidor je hart eventjes stil bij de inzinking van Mathieu van der Poel op het jongste WK.

Heeren, vertrekt! is een inlevingstentoonstelling van Historische Huizen Gent en loopt nog tot en met 5 april 2021 in de Sint-Pietersabdij in Gent. Vooraf reserveren is noodzakelijk en kan via <https://historischehuizen.stad.gent/nl/sint-pietersabdij>

Columnist Jan Devriese noteert de woorden van Chris Cruym, voorzitter van de partij N.O.D.I.G.

**‘EEN KAPITEIN
ZONDER MATROZEN
STELT NIETS
VOOR. ZIJN SCHIP
BLIJFT AAN WAL,
NUTTELOOS’**

Beste vrienden,

terwijl ik aan deze nieuwsbrief begin, valt er een aangenaam zonnetje door het raam naar binnen en danst er een heel licht windje door de bladeren van de klimop. Ja, het is een mooie septemberdag en jullie voorzitter zit hier met een glimlach. Natuurlijk, beste vrienden, is het goed mogelijk dat jullie deze woorden te lezen krijgen op een moment dat het regent en waait en jullie al eens de chauffage hebben aangezet, want het zijn wisselvallige, onvoorspelbare, onbetrouwbare tijden.

Neem nu de onderhandelingen over de federale regeringsvorming. Ik heb mij, samen met het Beperkt Strategisch Comité, het hoofd zitten breken over wat ik jullie daarover kan vertellen zonder dat ik er compleet naast zit. Wat 's morgens de waarheid is, blijkt 's middags een misverstand en 's avonds een leugen. We kijken naar een schaduwspel van luchtbellen. Misschien hebben we tegen de tijd dat u deze nieuwsbrief leest een regering die bulkt van het vertrouwen en het talent en de goede bedoelingen, misschien hebben we verkiezingen.

Wat ik, beste vrienden, jullie wél kan vertellen, is dit: voor ons komen verkiezingen nog een heel klein beetje te vroeg. Ik verklaar mij nader.

De zomermaanden zijn voor mij als voorzitter bijzonder druk geweest – zelfs een daguitstapje met het gezin naar zee is in het water gevallen. Wekenlang,

zeven dagen op zeven, ben ik in de weer geweest om jullie allemaal te spreken, hetzij via Zoom, hetzij in levenden lijve, wat niet altijd gemakkelijk was met die social distancing en die mondmaskers – ik heb er een vervelende mondeczeem aan overgehouden, en een wervingsstop voor nieuwe partijleden zou mij nu wel goed uitkomen.

Dat laatste, beste vrienden, is natuurlijk een grapje. Hoe groter onze familie wordt, des te sterker wij staan. En sterk staan zullen wij moeten, als wij de politieke zeeën wensen te bevaren.

Als ik deze beeldspraak even mag doortrekken: wij hebben al een heleboel uitstekende zeelieden in onze gelederen, maar als jullie admiraal is het voor mij op dit moment onmogelijk om al die zeelieden even gauw gauw op te delen in kapiteins, eerste, tweede en derde stuurlieden, en matrozen. Ik heb namelijk, om de titel van een boek van de Franse denker en onderzoeker Brice Parain te citeren – en ik beloof daarvan geen gewoonte te maken – *l'embaras du choix*. Jawel, beste vrienden, ik heb keuze te over. Ieder van jullie zou een uitstekende kapitein zijn. Maar niet iedereen kan het worden. Er zijn slechts zoveel kapiteins nodig als er vaartuigen zijn. Dat betekent echter niet dat alleen de kapiteins van tel zijn. Integendeel, beste vrienden, integendeel. Een kapitein zonder matrozen stelt niets voor. Zijn schip blijft aan wal, nutteloos. Dat willen wij natuurlijk niet zijn, nutteloos. Jullie rekenen op mij om als voorzitter van de partij de samenstelling van de kieslijsten met grote nauwgezetheid en in eer en geweten te overzien. Die taak neem ik nederig en plichtbewust op mij, in nauwe samenwerking met het Beperkt Strategisch Comité.

Datzelfde BSC, beste vrienden, heeft zich deze zomer, zoals aangekondigd, gebogen over de oprichting van de Studiedienst van onze partij. Er is een beloftevolle voorselectie gemaakt uit de fraaie reeks enthousiaste sollicitaties. Meer nieuws daarover hoop ik jullie in een volgende nieuwsbrief te kunnen brengen. Ondertussen, beste vrienden, blijven wij allen N.O.D.I.G.: Neutraal, Onafhankelijk en Democratisch, voor Individu én Gemeenschap. Sta pal. Want N.O.D.I.G. is nodig!

Ik dank jullie.

Jan Devriese is geen lid van de N-VA en schrijft deze column in eigen naam.

IJZERBEDEVAART, DE.

Vlaamse herdenkingsplechtigheid voor vrede en zelfbestuur

De IJzerbedevaart is in de eerste plaats een plechtigheid ter nagedachtenis van de Vlaamse gesneuvelden tijdens Wereldoorlog I. De eerste bedevaart vond plaats in september 1920 aan het graf van de dichter Joe English in Steenkerke. Vanaf 1924 is Kaaskerke bij Diksmuide de vaste bedevaartgemeente.

Door de jaren groeide de IJzerbedevaart uit tot een massamanifestatie voor vrede en Vlaams zelfbestuur. Tienduizenden Vlamingen verzamelden dan in de schaduw van de IJzertoren om tussen de wapperende leeuwenvlaggen te luisteren naar de politieke toespraken.

De thematische invulling van de bedevaarten legde helaas ook vaak de verdeeldheid bloot binnen de brede Vlaamse Beweging. Triest dieptepunt is de gewelddadige bestorming van het

podium door aanhangers van het Vlaams Blok in 1996.

In het eerste weekend van september 2020 vierde de IJzerbedevaart haar 100ste verjaardag. Toch zijn er 'maar' 93 edities van de IJzerbedevaart. De bedevaarten tijdens WO II tellen officieel niet mee. En in 1947 was er geen bedevaart na de dynamitering van de IJzertoren in 1946.

Anno 2020 trekt de IJzerbedevaart niet langer de massa's volk van weleer. Veel van de Vlaamse verzuchtingen zijn vanzelfsprekend geworden. Maar de centrale boodschap – nooit meer oorlog en Vlaams zelfbestuur – is als je het ons vraagt nog altijd brandend actueel.

Meer lezen
www.100jaarijzerbedevaarten.be